

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617204339
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3617204339.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o maloletú W. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matky E. P., bytom E. K., H. B. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Igorom Gažíkom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Bojnická cesta 7 a otca S. T., bytom E. K., H. B. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Miroslavou Čapkovou, advokátkou so sídlom v Trenčíne, Námestie Sv. Anny 21, o návrhu matky na schválenie právneho úkonu za maloletú, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 1P/75/2017-197 zo dňa 6. mája 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie výrokom I. schválil právny úkon - návrh na začatie súdneho konania o vypratanie nehnuteľnosti zo dňa 03.01.2011 urobený v mene maloletej W. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. cesta XXX/XX, XXX XX E. K. ako žalobkyne jej zákonným zástupcom, E. T., t. č. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. cesta XXX/XX, XXX XX E. K. proti žalovanému v 1. rade, S. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. cesta XXX/XX, XXX XX E. K. a Žalovanej v 2. rade, C. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, XXX XX Q., na základe ktorého navrhuje vydať takýto rozsudok Okresným súdom Partizánske: Odporcovia (t. č. žalovaní) v I. a 2. rade sú povinní v lehote do 3. dni od právoplatnosti rozhodnutia vypratať nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území E. K., zapísané na LV č. XXX a vedené na Katastrálnom úrade v Trenčíne - Správa katastra Partizánske (t. č. Okresnom úrade Partizánske, katastrálny odbor), t.j. rodinného domu súp. č. XXX stojaceho na pozemku CKN parc. č. XX/X, pozemku CKN parc. č. XX/X-zastavané plochy a nádvoria o výmere 172 m², pozemku CKN parc. č. XX/X- záhrady o výmere 513 m² a pozemku CKN parc. č. XX/X-zastarané plochy a nádvoria o výmere 494 m². Odporcovia (t. č. žalovaní) v I. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť trovy konania na účet JUDr. Igora Gažíka v lehote 3. dni od právoplatnosti rozhodnutia. Výrokom II. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že matka maloletej W. sa návrhom doručeným súdu dňa 10.11.2017 domáhala schválenia právneho úkonu za maloleté dieťa. V návrhu uviedla, že žalobou zo dňa 03.01.2011 sa maloletá v zastúpení svojej zákonnej zástupkyne voči žalovanému v 1. rade, S. T. a žalovanej v 2. rade, C. G. domáhala na tunajšom súde vypratania nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území E. K., zapísané na LV č. XXX a vedené na Okresnom úrade Partizánske, katastrálny odbor, t.j. rodinného domu súp. č. XXX stojaceho na pozemku CKN parc. č. XX/X, pozemku CKN parc. č.

XX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 172 m², pozemku CKN parc. č. XX/X - záhrady o výmere 513 m² a pozemku CKN parc. č. XX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 494 m². Dňa 10.06.2015 vydal tunajší súd rozsudok sp. zn. 5C/3/2011-333, ktorým žalobe maloletej v celosti vyhovel a žalovaných v 1. a 2. rade zaviazal predmetné nehnuteľnosti vypratať. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 26.02.2018 po vykonanom dokazovaní rozsudkom č.k. 1P/75/2017-53 zo dňa 26.02.2018 predmetný návrh na schválenie právneho úkonu zamietol a zároveň rozhodol aj o trovách konania. Na podklade odvolania navrhovateľky Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 5CoP/26/2018-108 zo dňa 19.09.2018 vyššie citovaný rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd okrem iného uviedol, že mal zhodne so súdom prvej inštancie za to, že v danej veci sú naplnené podmienky pre konanie o nezhode rodičov podľa § 35 Zákona o rodine z dôvodu prítomného nesúladu rodičov v sporovom konaní vedenom pred Okresným súdom Partizánske sp. zn. 5C/3/2011, kedy žalobu na vypratanie nehnuteľnosti v mene maloletej podala matka ako jej zákonný zástupca v zastúpení právneho zástupcu proti druhému rodičovi, ktorý s podaním žaloby nesúhlasí. Existencia nezahody rodičov teda nie je sporná a pramení zo samotnej podstaty podanej žaloby a postoja strán sporu, resp. účastníkov tohto konania. Ďalej odvolací súd poukázal na právne závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/138/2016 zo dňa 19.01.2017, ktoré nasvedčujú tomu, že nedostatok zastúpenia je nedostatkom podmienky konania podľa § 103 O.s.p. (nedostatkom procesnej podmienky podľa § 161 ods. 1 CSP) a tento nedostatok by bolo možné odstrániť postupom podľa § 104 ods. 2 O.s.p. výzvou matke, ktorá podala žalobu za maloletú žalobkyňu, aby predložila rozhodnutie súdu podľa § 35 Zákona o rodine. Konštatovanie súdu prvej inštancie o predmetnom neodstrániteľnom nedostatku procesnej podmienky je v rozpore s uvedeným právnym záverom o možnosti odstránenia tohto nedostatku v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloletých, ktoré má podľa názoru odvolacieho súdu právny základ v ustanoveniach upravujúcich postup podľa § 35 Zákona o rodine (nezhoda rodičov v podstatných veciach) a podľa § 28 Občianskeho zákonníka (nakladanie s majetkom pri iných ako bežných veciach). Práve k postupu podľa § 28 Občianskeho zákonníka a § 119 CMP odvolací súd poznamenal, že ak je aktívny zákonný zástupca v podstatnej záležitosti týkajúcej sa nakladania s majetkom maloletého, vyžaduje sa k platnosti právneho úkonu súhlas súdu v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloletého. Tak tomu bolo aj v danej veci, keď podanie žaloby za maloletú žalobkyňu vyžadovalo schválenie súdu, ktorý nedostatok je odstrániteľným nedostatkom podmienky konania podľa § 161 ods. 1 CSP, ktorý by bolo možné odstrániť v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloletých. Podmienkou vyvolania právnych účinkov podania predmetnej žaloby je jej schválenie v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloletých. Existujúci nedostatok procesnej podmienky konania podľa § 31 ods. 2 Zákona o rodine o žalobe v podobe nedostatku zastúpenia pri jej podaní nemožno bez ďalšieho označiť za neodstrániteľný práve z dôvodu, že v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloletých pri postupe podľa § 119 CMP je úlohou súdu ex post uzavrieť, či je táto žaloba v záujme maloletej alebo nie a teda či pôjde v konečnom dôsledku o takú vadu v procesnej podmienke konania, pre ktorú treba konanie zastaviť. Dodatočne je však nevyhnutné, aby pri stave vyplývajúcom z § 31 ods. 2 Zákona o rodine bol v konaní o žalobe ustanovený maloletej žalobkyňi kolízny opatrovník. Záverom odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie vykoná dokazovanie na posúdenie toho, či právny úkon (podanie predmetnej žaloby na vypratanie nehnuteľnosti), je alebo nie je v záujme maloletého dieťaťa a na základe toho rozhodne, či uvedený právny úkon schváli alebo neschváli.

3. Na základe vyššie citovaného rozhodnutia súd na pojednávaniach dňa 21.01.2019, 18.03.2019 a 06.05.2019 doplnil dokazovanie v smere naznačenom odvolacím súdom, pričom umožnil maloletej vyjadriť pred súdom svoj názor, umožnil právnym zástupcom rodičov a kolíznemu opatrovníkovi maloletej predniesť ich stanoviská v predmetnej veci, oboznámil podstatný obsah spisu a oboznámil tiež podstatný obsah pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/3/2011. Súd umožnil maloletej vyjadriť svoj názor pred súdom, ktorá sa po zákonom poučení na pojednávaní dňa 21.01.2019 vyjadrila v tom zmysle, že pozná predmet konania, že ide o vypratanie nehnuteľnosti jej domu, pričom spočiatku s vypratáním súhlasila, bola to jej vôľa, avšak už na tom netrvá a chce, aby ocino a aj jeho priateľka naďalej zostali v tomto dome bývať. Následne na pojednávaní dňa 18.03.2019 maloletá opäť využila možnosť vyjadriť svoj názor pred súdom a uviedla, že chce, aby konanie o vypratanie prebiehalo ďalej, už nechce, aby tam ocino zostal, lebo sa k nej nespráva pekne. Maloletá W. sa narodila z manželstva E. T. a S. T., ktoré bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5C/221/2008-48 zo dňa 29.04.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/17/2009-67 zo dňa 30.07.2009, pričom maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky. Z podanej správy ÚPSVaR Partizánske zo dňa 28.02.2019 o šetrení pomerov súd okrem iného zistil, že bola uskutočnená návšteva v domácnosti otca za účelom prešetrenia pomerov a zistenia v akom stave sa v súčasnej dobe nachádza nehnuteľnosť, ktorá je

vo vlastníctve maloletej. Matka spolu s dcérou opustili predmetnú nehnuteľnosť asi pred 10 rokmi. Od tejto doby tu býva otec sám. Postupne investoval do prerábania nehnuteľnosti, vymenil kompletne kuchynskú linku, elektrospotrebiče, dlažbu. V celom dome je vymenená plávajúca podlaha. Pred piatimi rokmi zakúpil krbovú vložku, ktorá je umiestnená v hale, aby bola domácnosť vykurovaná aj takýmto spôsobom. Taktiež vymenil v celom dome svietidlá, hlavne za účelom šetrenia elektrickej energie. V roku 2018 zakúpil a vymenil plynovú pec a náklady s týmto spojené boli v sume 2.000 €. Cez leto vymenil tri okná za plastové v celkovej sume 1.200 €. V máji tohto roku plánuje vymeniť aj ostatné okná na dome. V kúpeľni vymenil vodovodné batérie, lebo boli už nefunkčné. Počas prešetrovania bolo v domácnosti čisto, poriadok, teplo. Okolie domu nie je zvlášť upravované, je tam len vysadená tráva. Vzhľadom na zdravotný stav otca je to najlepšie riešenie. Pri pohovore otec uviedol, že dcéra bola u neho na návšteve začiatkom februára a boli spolu na výlete v Leviciach, s dcérou má dobrý vzťah. Vzhľadom na obmedzené finančné možnosti sa snaží nehnuteľnosť maloletej postupne zveľaďovať, aby hodnota nehnuteľnosti bola vyššia. Zo spisu súdu sp. zn. 5C/3/2011 súd zistil, že návrhom na začatie konania zo dňa 03.01.2011 sa maloletá v zastúpení svojej zákonnej zástupkyne voči žalovanému v 1. rade, S. T. a žalovanej v 2. rade, C. G. domáhala na tunajšom súde vypratania nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území E. K., zapísané na LV č. XXX a vedené na Katastrálnom úrade v Trenčíne-Správa katastra Partizánske, t.j. rodinného domu súp. č. XXX stojaceho na pozemku CKN parc. č. XX/X, pozemku CKN parc. č. XX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 172 m², pozemku CKN parc. č. XX/X - záhrady o výmere 513 m² a pozemku CKN parc. č. XX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 494 m². Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5C/3/2011-333 zo dňa 10.06.2015 súd žalobe v celosti vyhovel a žalovaných v 1. a 2. rade zaviazal predmetné nehnuteľnosti vypratať. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19Co/138/2016-410 zo dňa 19.01.2017 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom v odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že súd prvej inštancie v ďalšom konaní vyzve matku maloletej žalobkyne, ktorá podala žalobu v mene maloletej žalobkyne, aby doložila rozhodnutie súdu podľa § 35 Zákona o rodine, prípadne jej určí lehotu na podanie návrhu podľa § 35 Zákona o rodine. Z výpisu z Listu vlastníctva č. XXX vedeného Okresným úradom Partizánske, katastrálnym odborom je zrejmé, že maloletá je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, a to: rodinného domu so súpisným číslom XXX na parcele č. XX/X, pozemku parcelné číslo XX/X o výmere 172 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, pozemku parcelné číslo XX/X o výmere 513 m², druh pozemku: záhrady a pozemku parcelné číslo XX/X o výmere 494 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, v katastrálnom území E. K., Z. E. K.. Titulom nadobudnutia predmetných nehnuteľností bola Darovacia zmluva V 755/04-62/04.

4. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v rozhodnutí č.k. 5CoP/26/2018-108 zo dňa 19.09.2018 vychádzal z tam citovaných záverov v otázke procesnej vady nedostatku zastúpenia, že ide o taký nedostatok, ktorý je odstrániteľným nedostatkom podmienky konania podľa § 161 ods. 1 CSP a ktorý je možné odstrániť v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloletých. V zmysle záverov odvolacieho súdu preto bolo úlohou súdu prvej inštancie vykonať dokazovanie na posúdenie toho, či právny úkon (podanie predmetnej žaloby na vypratanie nehnuteľnosti), je alebo nie je v záujme maloletej a na základe toho rozhodnúť o merite veci v danom prípade. Súd v tejto súvislosti preto umožnil maloletej, aby v zmysle § 38 CMP vyslovila pred súdom svoj názor, pričom maloletá sa spočiatku vyjadrila tak, že nechcela ďalej vo veci vypratania nehnuteľnosti pokračovať, neskôr však svoj názor zmenila a súhlasila s pokračovaním v tomto konaní. Bolo potrebné tiež prihliadnuť na to, že maloletá má možnosť v konaní pred súdom svoj názor vysloviť a súd jej má umožniť, aby názor mohla slobodne vyjadriť a vytvoriť jej pre to i podmienky. Preto súd umožnil maloletej vyjadriť jej názor i opakovane, nakoľko s tým súhlasila. Zároveň z ustanovenia § 38 ods. 1 CMP vyplýva, že súd prihliada na názor maloletého dieťaťa, avšak nevychádza len z jeho vyjadrenia, ale hodnotí ho i vo svetle vykonaných dôkazov a rozhodne so zreteľom na najlepší záujem maloletého dieťaťa, ktorý nemusí byť vždy identický s jeho želaním. Pre rozhodnutie o tom, či je daný právny úkon v záujme maloletej súd zameral svoje posúdenie na predmet sporu vo veci vypratania nehnuteľnosti vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/3/2011, pričom súd zistil, že maloletá je výlučnou vlastníčkou predmetných nehnuteľností, ktoré majú byť vypratane, čo vyplýva z Listu vlastníctva č. XXX vedeného Okresným úradom Partizánske, katastrálnym odborom, pričom maloletá v súčasnosti predmetné nehnuteľnosti neužíva, ale žije tam jej otec (mal by tam žiť i so žalovanou v druhom rade C. G.). Je v záujme maloletého dieťaťa, aby súd chránil jeho majetkové práva, v danom prípade vlastnícke právo z ktorého vyplýva možnosť dieťaťa nehnuteľnosti užívať a nakladať s nimi, pričom v súčasnosti jej nie je umožnené slobodne toto právo realizovať. V danom prípade bolo preto úlohou súdu najmä posúdiť, či predmetný právny úkon (žaloba na vypratanie nehnuteľnosti) nie je zjavne nedôvodný, čo v danom prípade nebolo

možné konštatovať. V danom konaní nebolo vecou súdu posudzovať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany strán sporu v takom rozsahu, ako tomu bude v konaní vo veci samej o vypratanie nehnuteľnosti. V danej veci teda súdy oboch stupňov zhodne konštatovali, že ide o nezhodu rodičov podľa § 35 Zákona o rodine z dôvodu prítomného nesúladu rodičov v sporovom konaní vedenom pred tunajším súdom pod sp. zn. 5C/3/2011, kedy žalobu na vypratanie nehnuteľnosti v mene maloletej podala matka ako jej zákonný zástupca v zastúpení právneho zástupcu proti druhému rodičovi, ktorý s podaním žaloby nesúhlasí. Zároveň súd tiež konštatuje, tak ako to bližšie rozviedol v bode (19) odôvodnenia rozhodnutia, že predmetný právny úkon (žaloba na vypratanie nehnuteľnosti) uvedený v bode I. výrokovej časti rozhodnutia je v záujme maloletého dieťaťa a tento preto schválil. O trovách účastníkov konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Súd dospel k záveru, že nebol dôvod odchyliť sa od tohto základného pravidla o trovách v mimosporovom konaní, keďže súd nezistil žiadne osobitné okolnosti, ustanovené ako výnimky v § 53, § 54 a § 55 CMP (osobitné typy konaní, zavinenie trov účastníkom, ktorý mal v konaní nejakú povinnosť, resp. výnimočné zohľadnenie princípu spravodlivosti s ohľadom na okolnosti prípadu).

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec mal., v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zmenil a návrh v celom rozsahu zamietol alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na nové prejednanie. Uviedol, že nesúhlasí s názorom odvolacieho súdu v otázke procesnej vady nedostatku zastúpenia, že ide o taký nedostatok, ktorý je odstrániteľným nedostatkom podmienky konania podľa § 161 ods. 1 CSP a ktorý je možné odstrániť v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloletých. Dňa 21.01.2019 sa uskutočnil výsluch maloletej, kedy najskôr nesúhlasila s vypratáním otca a následne dňa 18.03.2019 mala zmeniť názor, potom čo dňa 14.02.2019 sa uskutočnil rozhovor medzi maloletou, matkou a právnym zástupcom matky v advokátskej kancelárii právneho zástupcu matky a právny zástupca následne predložil prepis rozhovoru s maloletou. Z predmetných výsluchov, zo správy ÚPSVaR a so samotného prepisu CD, ako aj z iných skutočností ďalej uvedených, vyplýva jednoznačný záver a to, že predmetný právny úkon (podanie predmetnej žaloby na vypratanie nehnuteľnosti), nie je v záujme maloletej. Má za to, že nie je možné sa prioritne zamerať ohľadne posúdenia či je daný právny úkon v záujme maloletej len na predmet sporu vo veci vypratania nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie pritom dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Má za to, že neschválenie podania žaloby za maloletú pred samotným podaním, je nedostatok procesnej spôsobilosti, ktorý je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania. Matka maloletej W. podala návrh na schválenie právneho úkonu, podanie žaloby, ktorú podľa návrhu na schválenie právneho úkonu, mala podať matka maloletej. V petite napadnutého rozsudku vo výroku sa konštatuje, že sa schvaľuje právny úkon urobený matkou za maloletú, avšak právny úkon, ktorý sa schvaľuje neurobila matka, ale právny zástupca matky, ktorého mala na tento úkon splnomocniť maloletá. Takže právny úkon, ktorý žiada matka maloletej W. schváliť, vykonal pán JUDr. Igor Gažík ako matkou poverený právny zástupca maloletej. Pán JUDr. Igor Gažík konal na základe plnej moci, ktorú mu mala udeliť maloletá v zastúpení matky. Tu opätovne poukazuje na neplatnosť tohto splnomocnenia, keďže sa jedná o právny úkon, ktorý mal byť rovnako schválený súdom. Maloleté W. nemá procesnú spôsobilosť a nie je a nebola už pri podaní žaloby riadne zastúpená. Nedostatok procesnej spôsobilosti je spôsobený tým, že žalobkyňa je maloletá a vzhľadom nato, že nejde o bežnú záležitosť a ide tu o možný konflikt záujmu rodiča a dieťaťa, nemôže byť zastúpená matkou, ale musí byť zastúpená kolíznym opatrovníkom. Nedostatok procesnej spôsobilosti je v tomto prípade neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania. Ako už aj v písomných vyjadreniach k žalobe uvádzal, samotnému návrhu na schválenie právneho úkonu a samotnému úkonu - podaniu žaloby, malo predchádzať konanie o ustanovení osobitného opatrovníka, ktorý by bol oprávnený podať a podpísať za maloletú právny úkon žalobu. Ak matka splnomocnila za maloletú právneho zástupcu na podanie žaloby, tento úkon (udelenie plnomocenstva) mal byť schválený súdom a rovnako mala byť schválená zmluva o poskytovaní právnych služieb medzi maloletou a právnym zástupcom. Aj keby žalobu podpísala matka, na vykonanie takéhoto právneho úkonu, resp. na zastupovanie pri takomto právnom úkone, je potrebné, aby bol súdom ustanovení kolízny opatrovník. Má za to, že súd dospel k nesprávnemu záveru, keď konštatoval, že právny úkon je v záujme maloletej. Posudzovaný právny úkon - žaloba o vypratanie, nie je v záujme maloletej a to z nasledovných dôvodov, z ktorými sa však súd zaoberal len veľmi povrchne. Predmetná žaloba môže viesť k odcudzeniu dcéry a otca. Dcére sa dáva veľmi zlý príklad ako sa má správať k rodičovi. Otec maloletej potrebuje pomoc a oporu, ktorú mu vie jeho dcéra, už teraz v tomto veku v rámci

svojich možnosti, zabezpečiť práve poskytnutím bývania ako prejav minimálne základnej slušnosti aj za to, že otec jej daroval nehnuteľnosť, o ktorú sa otec stará tak, aby bola dcéra v dospelosti zabezpečená. Matka maloletej týmto konaním. resp. konaním o vypratanie nehnuteľnosti, učí dcéru, že je normálne odmietnuť otcovi pomoc a dokonca ho žalovať. Ako vyplýva aj zo správy ÚPSVaR a zo samotného výsluchu maloletej W., otec a dcéra sa stretávajú, majú pekný vzťah a dcéra trávi u otca aj viac dní. Q. žalobou sa môžu vzťahy úplne popretfchať. A to nielen preto, že sa otec s dcérou nebudú mať kde stretávať. Neposkytnutie pomoci je aj dôvod na vrátenie daru, ktorým je práve sporný rodinný dom. Žaloba, právny úkon schvaľovaný v tomto konaní, tak môže viesť k ďalším žalobám a vyvolať spor medzi otcom a dcérou, ktorý však týmto konaním vyvoláva matka. Zároveň poukazuje nato, že na matku maloletej je vedených niekoľko exekúcií. Jej zadlženosť a neschopnosť splácať záväzky poukazuje nielen na nezodpovedný prístup k financiám a pôžičkám, ale aj neschopnosť sa riadne postarať o majetkové záležitosti dcéry, keďže matka má problém zvládnuť svoje vlastné finančné záväzky. Otec sa o dom stará a zveľaďuje ho, ale matka zjavne nebude mať z čoho sa o dom postarať a dokonca má podozrenie, že ho chce predať. Čo môže mať ďalekosiahle dosahy do majetkovej sféry maloletej. Právny zástupca matky poukazyval vo svojom odvolaní zo dňa 27.03.2018 na rozhodnutie ústavného súdu II. ÚS 320/09, pričom je jeho interpretácia predmetného rozhodnutia nesprávna. Schvaľovaný právny úkon nie je v záujme maloleteho, pretože môže mať ďalekosiahle dosahy do majetkovej sféry maloletej a to v prípade neúspechu môže viesť ku vzniku povinnosti platiť trovy konania. Žalovanou je aj pani C. G., ktorá evidentne v predmetnom dome nebýva, preto žaloba voči nej je nedôvodná a ona nie je pasívne legitimovaná v konaní o vypratanie predmetnej nehnuteľnosti. Súd vykonal dokazovania aj výsluchom maloletej, pričom z predmetných

výsluchov a so samotného prepisu CD vyplýva jednoznačný záver a to, že predmetný právny úkon, nie je v záujme maloletej. Na predmetnom zvukovom zázname je zachytená komunikácia právneho zástupcu matky a matky so W., ktorý mal byť podľa vyjadrenia právneho zástupcu matky nestranný a mal byť dôkazom toho, že W. keď na pojednávaní dňa 21.01.2019 vyjadrila názor, že nechce, aby otca vypratali, bola zmätená a celú vec nepochopila. V skutočnosti však právny zástupca predložil dôkaz o možnom ovplyvnení názorov W. názormi matky. Celý zvukový záznam je pokus ako zvrátiť výpoveď W. zo dňa 21.01.2019. Predložený zvukový záznam dokazuje len jedno, že výpoveď W. zo dňa 21.01.2019 bola spontánna a úprimná. Pričom jej vyjadrenie pred súdom dňa 18.3. 2019 bolo už pod vplyvom rozhovoru s matkou a právnym zástupcom matky. Ďalej je zo zvukového záznamu evidentné ako je W. vmanévrovaná do odpovedí, ktoré vyhovujú matke. Má za to, že podanie žaloby je závažný právny úkon a má byť podaný po riadnom zvážení a s úplnou vážnosťou a nie sa k tomu stavať a vysvetľovať to tak, že však o nič nejde a špekulovať čo sa dá potom a nedá. Právny zástupca a matka interpretujú pred W. podanú žalobu tak, aby si obhájili nimi sledované záujmy, ktoré môžu byť v rozpore so záujmami W.. Predkladajú W. názor, že veď predať podanie žaloby ešte nič neznamená. Vnucujú jej svoje názory, ovplyvňujú „oni chceli“. Snažia sa ju „podplatiť“ mala by si viac priestoru“. Počas celého rozhovoru dehonestujú a zhadzujú otca pred W.. W. úplne dezorientujú, keď pred ňou celý čas špekulujú, čo by bolo keby. Je úplne scestné strašiť W., že otec od nej bude po dovŕšení 18 rokov požadovať výživné alebo že ju požiada o vrátenie daru a uspeje. Znova poukazuje na negatívny vplyv takého tvrdenia na vzťah otca a dcéry, čo je v rozpore so záujmom maloletej. Právny zástupca pred W. celý čas špekuluje a judikuje, čo by súd urobil a čo by urobil otec. Celý tento výpočet toho čo sa môže stať a nemusí a čo môže urobiť a čo nie, vedie len k tomu, že W. úplne mátie, zavádza a straší s tým, čo všetko môže jej otec proti nej urobiť. Takéto špekulácie a ovplyvňovanie je úplne neprípustné. Zjavne zo zvukového záznamu vyplýva, že následne tvrdenie W. na pojednávaní 18.03.2019 bolo ovplyvnené. Rovnako schvaľovaný právny úkon je v rozpore s dobrými mravmi. Na základe vyššie uvedeného má zato, že právny úkon - podanie žaloby nemožno schváliť, keďže okrem toho, že trpí vyššie uvedenými vadami, ktoré nemožno dodatočne zhojiť, nie je ani v záujme maloleteho dieťaťa.

6. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca mal. uviedol, že doporučuje prehodnotiť skutočnosti, ktoré uvádza otec v odvolaní a na základe toho rozhodnúť.

7. Matka mal. v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že v zmysle rozhodnutia krajského súdu mal okresný súd vykonať ďalšie dokazovanie, pričom takéto dokazovanie i vykonal viacerými dôkazmi ako i viacnásobným výsluchom maloletej. Čo sa týka názoru otca, že neschválenie podania žaloby za maloletú pred samotným podaním je nedostatok procesnej spôsobilosti, ktorý je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania z dôvodov ďalej uvedených, uvádza, že o týchto dôvodoch už rozhodol odvolací súd vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí. Názor krajského súdu nebol argumentami otca nijako zvrátený. V podstate sa tu len opisuje skutkový stav, ktorý predchádzal rozhodnutiu krajského súdu a ktorý nebol sporný. Otec tvrdí, že schválenie právneho úkonu žaloby o vypratanie nie je v záujme maloletej, a to z dôvodov, ktorými sa súd zaoberal podľa neho len veľmi povrchno. Ako prvý

dôvod uviedol, že predmetná žaloba môže viesť k odcudzeniu dcéry a otca. Celý odsek predstavuje veľmi subjektívny pohľad otca na vec. Tento nezodpovedá skutočnosti, nakoľko o žalobe sa už konalo niekoľko rokov, takže ak by malo dôjsť k nejakému odcudzeniu, tak to odcudzenie už muselo nastať. Je málo pravdepodobné, že by opätovným rozhodnutím v tejto veci došlo k zmene citových pomerov medzi dcérou a otcom. Podľa otca sa dcére dáva veľmi zlý príklad, ako sa má správať k rodičovi. Tu sa nejedná o žiaden príklad, ktorý sa dáva dcére, ale tu sa jedná o právo dcéry, ktorá ako vlastníčka nehnuteľnosti má svoje práva. Dôvodom jej postoja je jednostranný postoj otca k majetku, ktorý daroval dcére. Darovanie v zmysle Občianskeho zákonníka neznamená, že sa jedná o darovanie pre prípad smrti, závet. V tomto prípade sa otec tak správa, keď jednostranne nakladá s majetkom svojej dcéry, i keď mu nepatrí. Jednostranne ho užíva, robí si čo chce. Dcéra, ani zákonná zástupkyňa nemajú v tejto súvislosti žiadne práva. Všetko závisí od otca. Čo sa týka konštatovania otca, že potrebuje pomoc a opateru je podľa preukázaného skutkového stavu zrejme, že otec maloletej síce trpí rôznymi chorobami, ale nie je odkázaný na cudziu pomoc a opateru, resp. istú pomoc a opateru mu poskytuje jeho družka, ktorá v dome býva s ním. Nie je úplne pravda, že dcéra mu zabezpečuje poskytovaním bývania minimálnu potrebu. V súčasnosti je situácia taká, že otec si minimálnu potrebu zabezpečuje sám bývaním v uvedenej nehnuteľnosti. Dcéra na to vlastne nemá žiaden aktívny dosah. Na druhej strane v konaní bolo deklarované, že dcéra sa chce v prípade úspechu vo veci so svojim otcom dohodnúť na užívaní predmetnej nehnuteľnosti alebo na zabezpečení nejakého iného bývania tak, aby to vyhovovalo obom stranám. To znamená nielen výlučne otcovi, ale otcovi aj dcére. Otec neprejavil zatiaľ úmysel dcéru v dospelosti zabezpečiť, nakoľko ani nedeclaroval čo sa stane, keď dcéra nadobudne plnoletosť. Ak by teoreticky mala byť dcéra zabezpečená do budúcnosti, aby si možno neskôr mohla založiť rodinu, tak by mala mať sama vyriešenú bytovú otázku. V tomto smere nebolo poskytnuté žiadne vyjadrenie otca, ako by so situáciou naložil aj keby dcéra po dovŕšení plnoletosti chcela začať samostatne bývať vo svojom dome. Ako bolo preukázané v konaní, dcéra má v dome jednu izbu. Teraz má inú izbu, ako mala pôvodne s tým, že táto izba bola jediná na poschodí, ktorá nemala vymenené okná. Z pohľadu otca je vcelku logické presunúť izbu dcéry do inej miestnosti, ktorú nepotrebujú k užívaniu a keďže dcéra sa tam zdržuje len občas, tiež v tejto miestnosti nevymenili staré okno za nové. Na druhej strane to však svedčí aj o tom, kto je tu pánom a kto je tu „vlastníkom“ uvedenej nehnuteľnosti. Čo sa týka tvrdenia otca, že matka maloletej konaním o vypratanie nehnuteľnosti učí dcéru, že je normálne odmietnuť otcovi pomoc a dokonca ho žalovať, tak uvedené nie je pravda, nakoľko súhlas so žalobou dal i opatrovník a schválil ho i súd. Na druhej strane dcéra nikdy nedeclarovala, že nechce poskytovať naďalej pomoc, a to i poskytnutím bývania. To však neznamená, že nebude mať až do smrti svojho otca žiadne reálne práva k predmetnej nehnuteľnosti. Je pravda, že dcéra trávi u otca i viac dní, ale ako sa vyjadrila, je to tak, že jej otec s priateľkou sedia spoločne pri televízore a ona sa potom presúva do svojej izby a robí si tam svoje. Ich vzájomný kontakt je dosť obmedzený a určite sa nedá nazvať ako štandardný. V každom prípade otec s dcérou sa budú mať vždy kde stretávať. Buď v bydlisku otca, či to bude v predmetnom rodinnom dome alebo v inej nehnuteľnosti alebo potom prípadne i v nehnuteľnosti, v ktorej býva teraz spolu s matkou. Je pravdou, že uvedená žaloba môže viesť i k ďalším súdnym sporom. Tieto spory by však inicioval otec. Ako je zrejme z postavenia otca, tento uznáva vlastnícke práva k nehnuteľnosti maloletej len formálne. V reále chce a nakladá s uvedenou nehnuteľnosťou v plnom rozsahu (uzatváral nájomné zmluvy, nakladá s nehnuteľnosťou bez jej súhlasu, užíva ju v celom rozsahu tiež bez akejkoľvek dohody a do budúcnosti nejaví záujem sa na niečom dohodnúť). V ďalšom otec poukazuje na exekúcie, ktoré sa vedú voči matke, čo vlastne s týmto konaním nijako nesúvisí. Postarať sa o nehnuteľnosť v čase do plnoletosti, resp. do získania zárobkovej spôsobilosti dcéry bude matka môcť už len tým, že nebude musieť platiť prenájom, ktorý dnes platí, napríklad môže bývať so svojou dcérou v uvedenej nehnuteľnosti. Čo sa týka podozrenia, že matka chce nehnuteľnosť predať, treba otca upozorniť, že takýto úkon môže vykonať len maloleť a tento úkon musí byť schválený súdom. Je predpoklad, že keby sa finančné prostriedky z predaja nehnuteľnosti mali minúť na splatenie dlhov matky, tak by súd takýto právny úkon nepovolil. Čo sa týka vyjadrenia k rozhodnutiu ústavného súdu v konaní č. II. ÚS 320/09, tu uvedené vety sú vytrhnuté z kontextu. Čo sa týka schopnosti maloletej posudzovať alebo neposudzovať právne úkony, podstatou uvedeného nálezu rovnako ako druhého nálezu I. ÚS 725/2013 bola skutočnosť, že kolízny opatrovník súhlasil s podanou žalobou. Z uvedeného dôvodu je potom irelevantné, kto žalobu podal alebo fyzicky vyhotovil. To nakoniec vyplýva zo znení oboch rozhodnutí ústavného súdu, ako už boli citované v odvolaní. Súd vykonal výsluchy maloletej a správne ustálil, že je v záujme maloletej, aby uvedené konanie o vypratanie nehnuteľnosti prebehlo. V odvolaní sa ďalej otec zaoberá predloženým dôkazom, a to záznamom z porady právneho zástupcu matky s matkou maloletej za prítomnosti maloletej. Ako bolo vysvetlené písomne, na poradu s matkou prišla i dcéra. Ako je zrejme zo zvukového záznamu, dcéra vypovedala spontánne a plynule. Jednoznačne rozprávala o mnohých skutočnostiach a rozvádzala

okolnosti, o ktorých právny zástupca nemal žiadnu vedomosť. Tie komentáre, ktoré tu otec vytrhol z kontextu boli komentáre, ktoré právny zástupca komentoval okolnosti najmä smerom k matke. Uvedený záznam mal len zachytiť spontánnosť maloletej, ktorá sa vyjadrila plynule, súvislo vo všetkých možných súvislostiach, aj tých, ktoré neboli podstatné na rozdiel od pojednávania, kde sa vyjadrovala najmä odpoveďami áno, nie, mhm. Hlavným dôkazom o čom mal svedčiť tento záznam bol ten, že sa malo preukázať, že maloletá na pojednávaní na súde bola vystresovaná a z toho dôvodu vypovedala ako vypovedala. V ďalšom vyslovuje názor otec, že celý rozhovor bol pripravený a má byť pokusom, ako zvrátiť vyjadrenie W. na pojednávaní dňa 21.01.2019. V tomto si otec sám odporuje, nakoľko v prípade, že by bol rozhovor pripravený a nejednalo by sa o spontánný rozhovor, tak by všetky sporné pasáže, za ktoré sa právny zástupca ospravedlnil, by jednoducho v uvedenom zázname neboli. Ako vyplýva aj z vyjadrenia a názoru súdu, tento sa neopieral o uvedený zvukový záznam, ani pre neho nebolo rozhodujúce vyjadrenie maloletej. V závere otec zhrnul v jednotlivých bodoch, čo konštatoval predtým. K novým argumentom tu pripojil tvrdenie, že schvaľovaný právny úkon je v rozpore s dobrými mravmi. Ako súdy už mnohokrát prejedukovali, uplatnenie svojich práv na súde nemôže byť nikdy v rozpore s dobrými mravmi bez ohľadu na to, či žalobca v žalobe úspešne alebo nie. Čo sa týka tvrdenia, že matka nie je riadne schopná sa starať o majetok dcéry, tak uvedené nebolo preukázané žiadnymi dôkazmi. Na základe uvedeného má za to, že rozhodnutie okresného súdu je zákonné a správne a v zmysle ustálenej judikatúry Krajského súdu v Trenčíne, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky a navrhoval ho potvrdiť.

8. Matka mal. v písomnom vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že kolízny opatrovník doporučil prehodnotiť skutočnosti, ktoré uvádza vo svojom odvolaní otec maloletej a na základe toho rozhodnúť. Neuviedol však, z akého dôvodu má súd prehodnotiť skutočnosti, ktoré uvádza len otec a nie aj ona vo svojom vyjadrení. Neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti a ani sa ináč nevysporiadal so skutkovým stavom. V každom prípade má za to, že v prvom rade je potrebné prihliadnuť na záujmy maloletého dieťaťa ako takého. Zatiaľ zabezpečenie (majetkových) práv dieťaťa nie je dostatočné, lebo rodičia sa nedohodli na ďalšom postupe a neexistuje zatiaľ právoplatné rozhodnutie súdu. Ako už uviedla, práva otca sú zaručené tým, že pri nespravodlivom postupe dcéry má možnosť úspešne žiadať o vrátenie daru. Na druhej strane, vzťahy medzi ním a dcérou sa i počas dlhoročného súdneho sporu nijako nezmenili, takže samotný súdny spor ich zrejme neohrozuje. Pozitívny výsledok pre dcéru bude znamenať možnosť sa so svojím otcom dohodnúť, aby boli jej práva aspoň čiastočne rešpektované. Bez súdneho rozhodnutia, ktoré sa navrhuje vydať, takáto dohoda nie je možná, lebo otec rokovania ignoruje. I keď sa súd bude zaoberať dôvodmi uvedenými v odvolaní otca, mal by prihliadnuť najmä na situáciu dieťaťa, dôvody rozhodnutia okresného súdu a na skutočné postavenie dcéry vo vzťahoch s otcom a návrhu vyhovieť.

9. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v návaznosti na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

10. Podľa § 28 Občianskeho zákonníka ak zákonní zástupcovia sú povinní aj spravovať majetok tých, ktorých zastupujú, a ak nejde o bežnú vec, je na nakladanie s majetkom potrebné schválenie súdu.

11. Podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie a všestranný vývin maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa.

12. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

13. Podľa § 28 ods. 3 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti vykonáva jeden z rodičov, ak druhý z rodičov nežije, je neznámy alebo ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Platí to aj v prípade, ak jeden z rodičov bol pozbavený rodičovských práv a povinností, ak mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený.

14. Podľa § 31 ods. 2 Zákona o rodine žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa, ak ide o právne úkony, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom alebo medzi maloletými deťmi zastúpenými tým istým rodičom navzájom; v takom prípade súd ustanoví

maloletému dieťaťu opatrovníka, ktorý ho bude v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať (ďalej len "kolízny opatrovník").

15. Podľa § 35 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

16. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že rodičovské práva, ku ktorým patrí aj právo zastupovať svoje maloleté dieťa, patria obom rodičom dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti môže vykonávať (t.j. aj zastupovať svoje dieťa) iba jeden z rodičov jedine v prípadoch predpokladaných v § 28 ods. 3 Zákona o rodine. Rodičovské práva a povinnosti podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine, zostávajú zachované obidvom rodičom aj po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti jedného z nich.

17. Citované ustanovenie § 28 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zákonní zástupcovia, ktorí sú povinní spravovať majetok tých, ktorých zastupujú, potrebujú na nakladanie majetkom schválenie súdu, ak nejde o bežnú vec, sa vzťahuje aj na rodičov, ktorí spravujú majetok svojich maloletých detí podľa zákona Zákona o rodine. Vo vzťahu k § 28 Občianskeho zákonníka je teda podanie žaloby maloletou nesporne nebežnou záležitosťou, ktorá môže mať dosah do jej sféry /pozri rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 20.09.2012, sp. zn. 33 Cdo 2289/2011/. Zákonní zástupcovia maloletej, okrem svojho súhlasu /teda aj za predpokladu, že by so žalobou vyslovil súhlas otec maloletej/, potrebujú k podaniu danej žaloby súhlas súdu v zmysle § 111 písm. i) v spojení s § 119 CMP.

18. V preskúmvanej veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie viazaný právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v rozhodnutí č.k. 5CoP/26/2018-108 zo dňa 19.09.2018 správne vychádzal z tam citovaných záverov v otázke procesnej vady nedostatku zastúpenia, že ide o taký nedostatok, ktorý je odstrániteľným nedostatkom podmienky konania podľa § 161 ods. 1 CSP a ktorý je možné odstrániť v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloletých. Čo sa týka námietky otca mal. v podanom odvolaní, že sa s týmto názorom nestotožňuje, odvolací súd uvádza, že túto nepovažuje za opodstatnenú a odkazuje v tejto časti na odôvodnenie, ktoré uviedol vo svojom zrušujúcom rozhodnutí, pričom nevidí dôvod sa od týchto záveroch vyslovených v predmetnom rozhodnutí odkloniť, pritom ani otec v podanom odvolaní neuvádza také skutočnosti a argumenty, na základe ktorých by mal odvolací súd dospieť v tejto otázke k inému záveru. Súd prvej inštancie následne v zmysle záverov odvolacieho súdu správne vykonal dokazovanie na posúdenie toho, či právny úkon (podanie predmetnej žaloby na vypratanie nehnuteľnosti), je alebo nie je v záujme maloletej. Súd prvej inštancie sa dôsledne riadil citovanými zákonnými ustanoveniami, dostatočne zistil skutkový stav a správne rozhodol, keď navrhovaný právny úkon schválil. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti umožnil maloletej, aby v zmysle § 38 CMP vyslovila pred súdom svoj názor, pričom maloletá sa spočiatku vyjadрила tak, že nechcela ďalej vo veci vypratania nehnuteľnosti pokračovať, neskôr však svoj názor zmenila a súhlasila s pokračovaním v tomto konaní. V tejto súvislosti správne konštatoval, že súd síce prihliada na názor maloletého dieťaťa, avšak nevychádza len z jeho vyjadrenia, ale hodnotí ho i vo svetle vykonaných dôkazov a rozhodne so zreteľom na najlepší záujem maloletého dieťaťa, ktorý nemusí byť vždy identický s jeho želaním. Pre rozhodnutie o tom, či je daný právny úkon v záujme maloletej súd prvej inštancie správne zameral svoje posúdenie na predmet sporu vo veci vypratania nehnuteľnosti vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 5C/3/2011 a zistil, že maloletá je výlučnou vlastníčkou predmetných nehnuteľností, ktoré majú byť vypratane, čo vyplýva z Listu vlastníctva č. XXX vedeného Okresným úradom Partizánske, katastrálnym odborom, pričom(čo nebolo sporné) maloletá v súčasnosti predmetné nehnuteľnosti neužíva, ale žije tam jej otec (mal by tam žiť i so žalovanou v druhom rade C. G.). Je teda aj podľa odvolacieho súdu v záujme maloletého dieťaťa, aby súd chránil jeho majetkové práva, v danom prípade vlastnícke právo, z ktorého vyplýva možnosť dieťaťa nehnuteľnosti užívať a nakladať s nimi, pričom v súčasnosti jej nie je umožnené slobodne toto právo realizovať. V danom prípade bolo preto úlohou súdu najmä posúdiť, či predmetný právny úkon (žaloba na vypratanie nehnuteľnosti) nie je zjavne nedôvodný, čo v danom prípade nebolo ani podľa odvolacieho súdu možné konštatovať. Odvolací súd zdôrazňuje ako správne už uviedol i súd prvej inštancie, že v danom konaní nebolo vecou súdu posudzovať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany strán sporu v takom rozsahu, ako tomu bude v konaní vo veci samej o vypratanie nehnuteľnosti. V spore o vypratanie nehnuteľnosti môžu strany sporu namietat

skutočnosti, na ktoré otec poukazoval v odvolaní, teda, že vypratanie je v rozpore s dobrými mravmi, ako aj ďalšie skutočnosti, avšak v konaní o schválenie právneho úkonu sa posudzuje či právny úkon (podanie predmetnej žaloby na vypratanie nehnuteľnosti), je alebo nie je v záujme maloletej, pritom ako bolo už uvedené vyššie, v danom prípade je v záujme maloletého dieťaťa, aby súd chránil jeho majetkové práva, v danom prípade vlastnícke právo. Teda predmetný právny úkon (žaloba na vypratanie nehnuteľnosti) je v záujme maloletého dieťaťa a preto súd prvej inštancie správne tento schválil. Záverom odvolací súd uvádza, že je nevyhnutné, aby pri stave vyplývajúcom z § 31 ods. 2 Zákona o rodine bol dodatočne v konaní o žalobe o vypratanie nehnuteľnosti maloletej žalobkyni ustanovený kolízny opatrovník.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd preto námietky otca mal. nepovažoval za opodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).